

عنوان مقاله:

فلسفه ی تربیت فناورانه یا فلسفه ی فناورانه تربیت : نقد گفتمان سیاستگذاری در نظام تربیتی ایران

محل انتشار:

نهمین همایش انجمن فلسفه تعلیم و تربیت ایران (سال: ۱۳۹۷)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۸

نویسنده:

سید مهدی سجادی - گروه تعلیم و تربیت، دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

بعضی از اندیشمندان بر این باورند که ابزارها متناسب با نوع نگاه انسان به جهان هستی، ساخته می شوند و معتقدند که آنگونه ای که فکر می کنیم ، همانگونه نیز ابزار تولید می کنیم و پیشرفت و ظهور فناوری را باید به نحوه تفکر انسان در باره جهان هستی مربوط دانست. دسته ای نیز بر این باورند که بشر با خلق فناوری ، به افکار و دانش نوینی دست می یابد و بر این باورند که تفکر و معرفت محصول ظهور ابزارها و فناوری های نوین است. اینکه کدام تلقی و دیدگاه در باره نسبت بین تفکر و دانش با فناوری ، باید در کانون سیاستگذاری های تربیتی قرار گیرد، از اهمیت بالایی برخوردار است. چرا که دو رویکرد فوق الذکر از یک سو پیامدها و مدلولاتی را برای نظام تربیتی در پی خواهند داشت و از سوی دیگر انتخاب هر یک از دو دیدگاه فوق به رویکرد خاصی از فلسفه تعلیم و تربیت ختم می شود. این مقاله به دو دیدگاه و باور فوق پرداخته و سپس مدلولات آن دو دیدگاه برای فلسفه ی تربیت را مورد بحث و بررسی قرار می دهد. همچنین تاکید بر ضرورت بازنگری در اسناد بالا دستی نظام تربیتی از منظر مناسبات بین فناوری و دانش از یک سو و نقد گفتمان حاکم بر سیاستگذاری در نظام تربیتی ایران از منظر رویکردهای فلسفه تعلیم و تربیت از سوی دیگر از اهداف تدوین مقاله حاضر است.

کلمات کلیدی:

فلسفه ی تربیت فناورانه ، فلسفه ی تربیت فناورانه ، تکنولوژی، نظام تربیتی، سیاستگذاری، نقد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/۸۷۷۳۰۹>